o jejich správnosti můžeme přesvědčiti takřka hmatem?[6])

Správný je ovšem názor Hupkův: »Ne ochrana vůle stran, nýbrž ochrana hodnotných zájmů stran je vrcholnou zásadou moderního práva soukromého.« Ale tato zásada vede k závěru opačnému, než jaký z ní vyvodil p. Dr. K.: Nikoliv dlužník, nýbrž věřitel, který vyplatil valutu, musí býti chráněn v důvěře v poctivost jednání a v právo jemu zřízené a jím nabyté. Důvěra v poctivost druhého kontrahenta, důvěra v nabytá práva, to jsou ty hodnotné zájmy, jež nutno chrániti. Projev vůle dlužníkovy, kterým takovouto plnou moc odvolává, je nepoctivý, nemravný a proto bezúčinný.

Že by zájem věřitelův »byl s dostatek chráněn pravoplatně povolenou a ve sporu uznanou poznámkou pořadí«, je nesprávné. Bez plné moci jest tato poznámka pro věřitele úplně bezcenná. Věřiteli nezbývá nežli žaloba o zaplacení pohledávky a podle exekučního titulu, takto získaného, si svoji pohledávku v poznamenaném pořadí nikdy nezavtělí, nehledíc ani k tomu, že než vůbec dosáhne pravoplatného rozsudku, účinnost poznámky dávno zanikne.

A pokud šlo o řešení tohoto případu nejvyšším soudem: Nelze zajisté žádati, aby nejvyšší soud »při konkretním řešení určitého případu rozvinul všechny právní otázky, stran kterých by souzený případ snad mohl dáti podnět k teoretickému rozjímání, jejichž řešení však rozhodnutí sporu nevyžaduje«. Ale žádati možno a nutno, aby byla dána a správně zodpověděna rozhodující právní otázka, v našem případě, v čí zájmu byla plná moc udělena a na jaké cause spočívá. To je ujasnění si pojmů, nikoliv »teoretické rozjímání«.

Tvrdí-li pan autor, že nejvyšší soud se prý nedotkl otázky, kterou má na mysli zpráva p. Dra V. S. a že »bylo by povážlivé z tohoto mlčení usuzovati, jaké stanovisko nejvyšší soud zaujme, jak asi rozhodne, bude-li mu otázka ta k rozhodnutí přímo předestřena«, — sluší podotknouti, že nejvyšší soud tuto otázku právě řešil; že však nejde o dohady, jak nejvyšší soud rozhodne, nýbrž o zjištění, co je právem; že ale právnická veřejnost má o judikatuře nejvyššího soudu zajisté lepší mínění, než aby byla na pochybách, jaké stanovisko nejvyšší soud zaujme, jak asi rozhodne, bude-li mu tato věc, ve formě snad ještě čistší, k rozhodnutí znova předložena.

*

Pan Dr. Kunze nazval můj článek velmi poučným. Nemohu tuto poklonu přijmouti; bylo by to špatným vysvědčením pro úroveň právní praxe, kdyby odborný článek měl býti velmi poučný proto, že dokázal samozřejmost. Jestliže však i po provedeném důkazu tato samozřejmost jest brána v pochybnost, je viděti, že článku toho přece jen bylo třeba.

[6]) V této souvislosti jest podotknouti, že poslední věta článku p. Dra K. jest nesrozumitelná. Pan Dr. V. S. jest ve své zprávě (v dodatku k právní větě rozhodnutí Rv I 719/29) nenavazuje na žádná »ostatní rozhodnutí, v nichž byly důvody k výjimce ze zásady té«, nýbrž naopak mluví o »důsledném rozhodování nejvyššího soudu« a odvolává se pouze na jedno rozhodnutí (Rv I 1155/23), jehož skutkový základ je znám, neboť byl uveřejněn ve Sb. n. s. pod čís. 3311.

Věstník Spolku čsl. kandidátů notářství.

Započítávání vojenské služby válečné. Pražská not. komora zjistila, že někteří kolegové uplatňují ve svých žádostech nárok na započtení celé vojenské služby válečné, že podle výnosu min. sprav. č. 21.489/29 může býti přihlíženo pouze k době, kterou žadatel válečnou službou skutečně ztratil. Tak na př. jeden kandidát žádá započtení vojenské služby, která mu byla započtena do studií již na gymnasiu, jiný opět při 35 letech svého stáří a 10½ letech praxe si přihlašuje vojenskou službu cca 4½ roku, podle čehož by jinak musil býti hotov s právy již ve 20 letech, což je ovšem vyloučeno. Aby tedy mohla not. komora správně podle výše cit. výnosu postupovati, upozorňuje, že může přihlížeti k uplatňované vojenské službě válečné jen tehdy a potud, pokud žadatelé prokáží příslušným průkazem, absolutoriem, vysvědčením maturitním a příp. jinými doklady, jakou dobu válkou skutečně a bez vlastního zavinění ztratili.

Adresy funkcionářů. Starosta Václav Macas, Praha XII., Jugoslávská 15. — Jednatel Dr. Miroslav Haramule, Praha II., Jindřišská 22. — Pokladník Dr. Jiří Křen, Praha XII., Jugoslávská 15. — Kondiční referent Dr. Ferdinand Vojtík, Praha XII., Francouzská 34.

ZE DNE

O reformě manželského práva přednášel v Právnické Jednotě dne 1. prosince t. r. náš šefredaktor pan profesor Dr. Emil Svoboda. Přednáška, jako vždy, když přednáší prof. Dr. Svoboda, byla četně navštívena právníky všech odborů a zejména hojně studenty práv, u nichž, jak známo, pan profesor jest velice oblíben. Přednáška byla velice zajímavá, neboť přednášející odhalil roušku o nových právních poměrech v manželském právu podle navrhované osnovy občanského zákona, a sledována byla napjatě všemi přítomnými, kteří všeobecně pochvalovali si její důkladnost co do obsahu a elegance i co do formy. Ku přání přítomných projevil pan profesor ochotu pokračovati po novém roce v přednášce této o majetkovém právu manželském, což bude zejména pro notářský stav velice důležito a protož ku přednášce té vrátíme se později, abychom notářské kruhy na ni upozornili.

Útoky na stav notářský v poslední době se množí: tak přinesly některé krajské listy, jako »Stráž lidu«, »Posázavský kraj«, a jiné, článek o notářích, v kterém pisatel, neznalý patrně práv, tvrdí, že notářský stav jest zbytečný, že zejména v pozůstalostech znamená zatěžování obecenstva, když notáři je projednávání pozůstalosti svěřeno, i horlí pro zrušení notářského stavu. Patrně si noviny ty neuvědomily vysoké kulturní postavení notářovo a zavedení této instituce ve všech kulturních státech, v nichž dokonce působnost notářova jest daleko rozšířenější nežli u nás.

Formuláře. V poslední době vydáno bylo několik formulářů pro nesporné řízení. I upozorňujeme tímto, že po uskutečnění nového notářského řádu vydán bude zvláštní formulář notářských listin, na němž se již pracuje.

Soudní komisařství. Množí se případy, kde nově jmenovaní aktuáři osobují si právo opravovati spisy notáře jako soudního komisaře při projednání pozůstalosti předložené. Dochází při tom k bizarním usnesením, a proto žádáme všechny kolegy, aby nám každý takovýto případ ihned oznamovali, po případě aby učinili tak příslušné komoře.

Proti novému oklešťování a znesnadňování agendy notářů a advokátů konala dne 25. listopadu t. r. protestní schůzi Jednota advokátů československých v Praze za účasti zástupců stavu